

Oh kom er eens kijken,

De schapen staan er weer lekker droog bij. 3 December 's middags is het zover. We hebben regen en natte sneeuw en het modderniveau stijgt met de minuut. Elke keer als we langskomen staan de schapen in de startblokken om mee te gaan. En als ik het hek open zet hoef ik niet eens voor ze uit te lopen naar stal. Ze kennen de weg en schieten naar binnen.

Als ik 7 december opsta is er nog geen vlokje aan de lucht. En na het ontbijt ligt er zo'n 10 cm sneeuw! Het duurt even voor de wegen weer goed begaanbaar zijn.

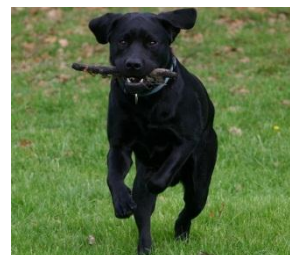
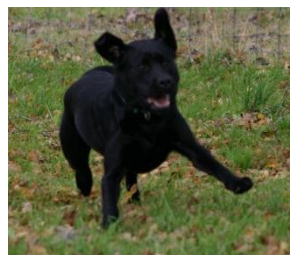
Het huis vanaf Sainte Marie lijkt net een oude ansichtkaart.

Ik moet die dag werken en zie overal “ijsberen” in de weiden staan. Hier zijn ze nog niet met uitsterven bedreigd.

Toch is het allemaal weer snel weg ook. En omdat wij niet altijd zin hebben om te wandelen vervelen de honden zich wel eens. En als we dan naar de tuin gaan om met de bal te spelen, dan moet het even gebeuren. Vooral Tjal leeft zich dan uit. Wolfje wil graag meedoen maar wordt wel eens onder de voet gelopen in dit geweld.

Tjal kan zelfs “ijszeilen”. De paar dagen dat het vriest, vriest het stevig. En als we wandelen bij het bijna leeg gelopen etang du Merle wil hij het water in rennen. Maar in plaats daarvan schiet hij een paar meter glijdend over het ijs. Een uiterst bizar gezicht. Vooral omdat hij ook niet helemaal begrijpt wat hem overkomt.

Eric komt ook de muren gladplamuren in de eetkamer. Ook hier verdwijnt de korrelmuur onder een dikke laag pleisterkalk.

Meteen pakken we deze gelegenheid aan om de hele indeling van de eetkamer eens om te gooien. Het wordt er heel veel ruimer van. Als ook de kerstboom dan weer de kamer uit is gaat het helemaal opvallen.

Van een witte Kerst is absoluut geen sprake. Het regent maar door en de ganzenvijver loopt bijna over. De ganzen zijn de enigen die er de lol van inzien en dobberen vrolijk rond in hun superplas.

De voorgevel van de gite komt nog in een laag verf. De stelling staat nog van het wisselen van de balk, dus een mooie gelegenheid om alles eens goed na te lopen.

De laatste schapen komen weer thuis. In eerste instantie wonen de rammen in de grote wei. Maar omdat het maar doorregent verhuis ik ze de ganzen wei in. Wel met het idee dat ik goed moet opletten dat de rammen niet de ganzen gaan treiteren. Nou deze zorg is ongegrond want al rap blijkt mijn koppeltje ganzen er niet voor terug te schrikken om de oudste en grootste ram eens lekker de oren uit te pikken en ook een paar valse sneaky uitvallen te doen naar zijn achillespezen. Of gewoon een beetje woltoilet. Graantjes pikken uit de vachten.

De lantaarns die ik heb gekocht van mijn verjaardags geld worden nog in de donkere dagen voor de kerst geplaatst. Ze zijn prachtig geworden. We hebben wat opstartproblemen door de enorme regenval. Hierdoor blijkt dat de ruitjes gekit moeten worden. Maar mooi zijn ze. We hebben er 3 in totaal. Twee op de palen bij de poort en één vlak bij huis. Dus staan ze een paar dagen om vervolgens weer even terug te gaan. Na het kitten zijn ze de 29ste weer terug. Toch nog een verlicht 2013! We begrijpen ondertussen ook waarom de vorige lampen kortsluiting maakten: als er een nest mieren in de kroonsteentjes woont is dat niet optimaal voor het electrisch.

Onze Apie is veranderd van een lief klein poesje in een dikke bol. Zelf zo rond dat ze onlangs klem kwam te zitten in het kattenluik. We dachten dat ze gewoon zat te morrelen. Maar nee, het was een zware bevalling, het dikke buikje stroopte wat op en met een ploep kwam ze weer vrij. Verwijtend kijkt ze dan om, wie houdt mij tegen?!.....

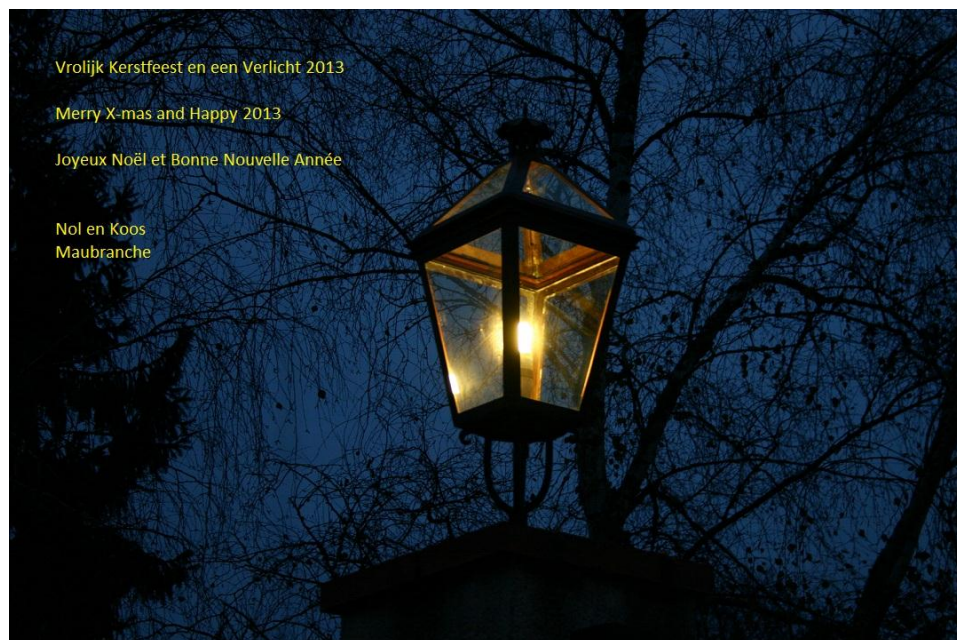
Het diner op eerste Kerstdag gaat niet helemaal zonder hindernissen: we willen gourmetten, maar het gourmetstel is in geen velden of wegen te bekennen. Gelukkig hebben we vrienden om de hoek wonen die er wel een hebben alleen moeten die ook wel even zoeken. De druiven ter decoratie verdwijnen als sneeuw voor de zon. Het enige dat we terugvinden zijn de afgekloven steeltjes in een

hondenmand. Wel hebben we prachtige glazen piramides gevonden om het diner mee op te vrolijken. Zowel bruikbaar voor entree als voor dessert.

2012 zit er alweer bijna op, het jaar is omgevlogen. We hopen jullie allemaal in 2013 weer te zien of te horen. Hele fijne jaarwisseling. Wij gaan oliebollebakken. Daarvoor hoeven we niet naar Maarsse van de oliebolle van moe zijn het lekkerst.

Nol en Koos

Vrolijk Kerstfeest en een Verlicht 2013

Merry X-mas and Happy 2013

Joyeux Noël et Bonne Nouvelle Année

Nol en Koos
Maubranche